

hunc habuit qui dicit hunc psal-
mum tanquam eius prologum in
collectione psalmorum fecisse: et
huic libro per modum prefationis
et absque titulo preposuisse.

Collector Nunc vero quo-
niam adhuc la-
de nutrirī indigeo inscium profe-
cto me factor et indignum ad tan-
te profunditatis misteria digne ri-
manda que a summis seruantur
doctoribus referenda perfectis qui
solido cibo paucuntur. Idcirco pro-
prie infirmitatis non imemor hu-
mili accessu pro alicuius modera-
tione intellectus tantorum miste-
riorum mendicis hostium pulso
amici qui in fractione panis a di-
scipulis duobus est cognitus; sup-
pliciter deposcens ut panem daui-
dicum mihi sic frangere dignetur
quatinus eiusdem panis sobrio
saltem sapore refectus fidelibus ad-
huc lactentibus quantulamcunq;
refectionem exinde salubrem vale-
am ministrare ad gloriam et hono-
rem ipsius domini nostri Iesu chri-
sti cui est honor et gloria in secula
seculorum Amen.

**Hugo de sacro vi-
tore libro de vir-
tute orandi.**

Quodam vero
mouere solet quod in orati-

onibus nostris cum deus siue pro
nostra salute: siue pro aliorum sa-
lute petere volumus: illos etiam non
nunquam psalmos qui petitionis
verba non habent vel ad petiti-
onem nostram non pertinent decan-
tare solemus: et de alijs scripturis
etiam quas in orationibus frequen-
tamus similem absurditatem pro-
ducunt. Cum huiusmodi sunt ut vel
formam orandi non habent: vel il-
liquam nos agimus cause non con-
cordant. Quibus enim aiunt prodest
illa in oratione verba dicere quibus
inuenimus vel nihil: vel aliud quod
necesse est a deo postulare. Non
orat: sed subsannat potius et ad ira-
cundiam prouocat deum: qui cum
ante conspectum eius postulat
reuerit: subito se ad alia que nihil
ad rem pertinere videntur replican-
da conuertit. Ecce enim inquit
deum pro indulgentia peccatorum
nostrorum deprecari volumus quid
nobis ad hoc prodest si vel Quare
fremuerunt gentes: vel Attendi-
te popule meus: vel alium huius-
modi psalmum decantamus. Non
ne ridiculum est ut talia cantantes
orare nos crebamus. Istud fortal-
se aliqui dicant et existimet nihil
utilitatis esse quoties talia nostris
orationibus admiscemus. Unde
aduertendum quod hoc interest
quando oramus hominem a qua
de oramus deum. Nam cum homo
nostram necessitatem scire non po-
test: nisi ab alio dictus fuerit. De-
us autem scit antequam petat quod nobis necesse
sit. Homo igitur qui rogat per no-

stram narratione; edocetur vt sci
at quib volumus: et per supplicati
onem nostram pulsatur vt annu
at quod petimus. Sed in illa que
ad deuz fit oratione narratio neces
saria no est: nisi homo forte ad hoc
narret vt ipse petitoez sua meli⁹ in
telligat vt a p narratoez sua amo
nitus quib petat consideret: et per
considerationez petitionis sue exci
tatus deuotius oret. Sane quantum
ad deum pertinet sola supplicatio
sufficit. quia vt diximus deus non
habet necesse doceri vt sciat: s; sup
plicandus est vt annuat. sed nul
lo alio modo citius deus ad annue
dum flectitur q; si precantis anim⁹
toto deuotionis affectu ad ipsuz co
uertatur. Quecuq; ergo sunt ver
ba oratis: abfyrda non sunt si ta
tumodo competenter ad hoc profer
ri possint: vt vel orantis affectuz
ad amorem dei excitet: vel qd am
plius est si iaz amore eius flagret
excitatu demostrent. Demonstrat
autem non vt deuz occulta nostra
quasi nescientem doceant: s; vt nos
dum internum nostruz desiderium
foris loquimur: ex ipsis nostris
verbis amplius ad amorem infla
memur. Sola igitur cordis deuoco
quantum ad deuz sufficere poterat
nisi ab hoc in voce etiam formaret
oratio vt mentem orantis ad maio
rem deuotionem accendat. Nam si
cut diximus si petitoi inserta nar
ratio est no deus docetur: sed oras
ammonetur considerare quib pe
tat vt deuotius oret. Nequaq; igi
tur vel illa ab orationibus nostris

verba excludere debemus. quia et si
modum petitionis nostre non ex
plicant: vtilius tamen affectuz ani
mi ad amorem dei et deuotionem
pietatis inflammant. Sed quia di
uersis modis humanus affectus
ad amorem dei prouocatur: libet
nuc ipsos sigillatim modos distin
guere a distinctos per exempla de
monstrare. Sed sciendum prius
q; fere omne hoc genus orandi qd
quibusdam prorsus ab orationis
usu excludendum videtur ad capti
onem pertinet. In captione autez
beniuolentia auditoris oparatur
quod tribus modis fit. Siue quan
do aliquid de nostra miseria come
moramus: vel etia; quando aliqd
quod ad depressionem aduersari
orum nostrorum spectat in medi
um adducimus. Dicamus igitur
omnes illas scripturas quas quo
rundam opinio ad orationis usuz
non esse assumendas existimat. Id
circo vtiliter debere et conue mēter
posse inter vota precum nostraruz
ab orantibus recitari. quia et in
nobis affectum pie deuotionis ex
citant et cor nostrum vel narrado
laudem dei ad eius amorem pro no
cant: vel ad nostram miseria; com
memorādo ante conspectuz dei nos
humiliant: vel maliciam aduersa
riorum nostrorum exaggerando a
nobis sollicitudinem et fiducia; co
ram ipso amplioez prestant. Lau
dem dei in potentia et benignitate
eius cognoscim⁹ nrām miseriam i
h^o q; fragiles a pctores sum⁹ mali
cia; adūlatio; et nro; tep mēdo. qe

ad diripiendum sunt astuti et ad
opprimendum impij. Sive igitur
laudem dei in bonitate eius a portu-
tia: sive miseriam nostram in infir-
mitate et culpa nostra: sive mali-
ciam aduersariorum nostrorum
in tyrannide eorum et astutia ad
exercitationem mentis et augmē-
tū bone deuotionis orātes cōmemo-
remus: nihil ineptum facimus.
et per pium affectum que ipsa sūt
nobis uerba excitant ubiq; orātes
sumus. **Ut** emz breuiter cuncta cō-
plectar quotienscunq; laudem dei
narramus: quecūq; sint uerba qn-
tumcūq; prolixa: quid in his om-
nibus intus cor nostrum dicit nisi
vnum hoc loquitur q; eum ammi-
rans amat: et amando ammirat.
Similiter quādo de nostra miseria
coram eo orantes agimus: quecun-
q; sint uerba quantumcūq; pro-
lixa: quid in his orationib; cor no-
strum dicit nisi hoc vnum q; confi-
temur nos misericordiaz eius que-
rere: et in eo omnem fiduciam no-
straz collocare. **Que** deuotio quan-
tum humilitati est proxima: tan-
to magis deo accepta. **Item** auz
maliā aduersariorum nostro-
rum tam spiritaliuz q; corpaliū
in orationibus nostris coram deo
accusamus: qualiacūq; sint uer-
ba quantumcūq; prolixa: quid
tamen aliud per hec omnia q; in-
stum iudicium dei ad nostram li-
berationem exposcimus vt eripiat
nos ab his quoruz tyrannide ini-
uste opprimimur: a malicia iniuste
aduersamur. **Et** qui a yltionem de

inimicis nostris et iudicium cau-
se nostre diuino iudicio libenter re-
linquimus: quid est q; pro hac de-
uotione a humilitate iuste a deo im-
petrare non debeamus. **V**nusquis-
q; ergo cum in oratōe uel psalmos
uel alias quascūq; scripturas de-
cantat: diligenter consideret cui af-
fectui seruiant: a ad illum affectuz
toto nisu cor suum excitet ad quez
id quod loquitur ma g; pertinere
videt. quia si uerborum que loqui-
tur affectum habuerit per affectū
ipsum melius uerborum uirtutem
cognoscat et intelligentiam maio-
rem: deuotione affectumq; accen-
det. **Et** infra **F**orte cogitare cepi qn-
ta sit felicitas cum deo esse. **I**tez qn-
ta sit miseria in hoc seculo uiuere?
quanta demum calamitas semper
cruciari in inferno. **Et** ex hac medi-
tatione mea subito amore celestis
patrie attrahat; ipō affectu ducentē
in d;e uerba in uero. **Beatus** uir
qui non abiit in consilio impiorū
a in uia peccatoruz non stetit. **Cu-**
ius psalmi totaz seriem si scdm in-
timum compunctionis sensum in-
q;rim;: qd aliud nisi hec ubiq; dice-
te; iuuenim;. **F**elices q; nunq; a deo
recesserūt: a infelices ac miseri qui
se ab illo elongauerunt. **I**tez cogi-
taui mecum quanta esset potentia
dei. ac deū admirari cepi uesaniā
hominum qui mortales sunt: et ta-
men uoluntati eius obuiare non
pertimescunt. **E**x hac itaq; admi-
ratione compulsus suz exclamare:
et dicere. **Q**uare fremuerunt gen-
tes: a populi meditati sunt iama.

Et est admiratio mixta indignati
oni qua psalmi; admiramur: pre
sumptioni indignamur. Item in
angustijs constitutus. Quantum
enim semper in dei misericordia cō
fidebam: cogitare incipio. quia cū
quodammodo me ab eo video dere
lictum ex affectu doloris in hec ver
ba prorumpo. Domine quid mul
tiplicati sunt qui tribulāt me: mul
ti insurgunt aduersum me. Item
ex affectu dilectionis canitur psal
mus. Diligam te domine fortitudo
mea. Et affectu timoris. Domine ne
in furore tuo arguas me. Hoc au
tem qualiter p singulos psalmos
cognosci possit explanare prolixio
ris operis expetit tractatum.

Aduertendū ē etiā vbi
doctores
habent noticiam de psalmis: regu
lariter in principio cuiuslibet psal
mi ponitur nomen prophete faciē
tis psalmum. Vbi autem tacetur:
argumentum est qd a doctorib⁹ no
men eius ignoratur. Cūq; autem sa
cratissima psalmorum scriptura ex
ordinatione sancte matris ecclesie
quotidie legitur in omnibus horis
canonicis propter eius profundū
a mirabile; sensuz: quo discutiunt
veritates ad vetus a nouum testa
mentum pertinentes spiritus sancto
reuelante. expedit vt simpliciores
ecclesie ministri scripturę sacre qua
continue a necessario vti habent:
sub breui cōpendio aliqualem ha
beant intellectuz. Et quia in studio

interduz nimia prolixitate scriptu
rarum turbantur. aliqui ex paup
tate non habentes vnde libros sum
ptuosos valeant acquirere. Alij
in factis practicis qsi continue pro
pter bonum regimen reipublice oc
cupati. Ceteri vero in deuotione et
pigrizia prepediti. Ideo hec scriptu
ra quotidiana ad hanc breuissimaz
formam reducitur: vt breuitate et
habendi facultate ad hanc viden
dam alliciantur. Item aduert
dum qd sicut ostensione considera
ta interdum coram deo plures pre
ces et orationes fundimus: sic in
terdum prophete hic et precipue
Dauid de eadem materia faciunt
plures psalmos. Item notan
dum qd psalmis quibus prophe
te sancti per moduz orationis vte
bantur sub priori testamento pro
necessitatibus tunc currentibus:
eisdem in horis a alibi nunc sancta
vitur ecclesia. quia orando pro ne
cessitatibus christianitatis a eccle
sie presentis possunt xpiani se vni
formiter deo conformare. Dicamus
ergo. Beatus vit zc.